

at Veivæsenet, selv om man ikke vil brolægge, maa medføre betydelige Udgifter, at Kloafvæsenet maa holdes i en ganske anden Stand, end der kan være Tale om i en Landkommune, og at der maa stilles Fordringer til Belysning og Opsigt paa mangfoldige Maader, Alt efter Forhold, som ikke nødvendig-gjøres ved de Interesser, der findes i Taarnby Sogn alene, idet Sundbyerne ville stille ganske andre Krav til Kommunen — og Krav, som bør opfyldes — end dem, der ville blive stillede i en almindelig Landkommune. Det har derfor i lang Tid været Gjenstand for Forhandlinger i Taarnby Kommune, hvorledes den skulde kunne hjælpes ud af disse overordentlig vanstelige Forhold, som vistnok kunne siges at være eendommelige for Taarnby Kommune i Anledning af det Forhold, jeg har paavist, nemlig at Kommunen ligger umiddelbart i Nærheden af Kjøbenhavn og derfor benyttes stærkt af den fattige Del af Kjøbenhavns Befolkning til Behovelse og Opholdssted. Den Måade, hvorpaa man her i Lovforslaget har søgt at afhjælpe de omtalte Ulemper, ved nemlig at paaligne en Husstat, synes i og for sig at være saa naturlig og selvfølgelig, at jeg ikke kan tro Andet end, at Alle maa være enige om at slutte sig dertil. Det er en Urimelighed, at man ved at flytte til Sundbyerne fra den store Nabokommune Kjøbenhavn, hvor der svares en betydelig Skat af Eiendomme, kan slippe for at svare denne Afgift af Eiendomme. Det medfører et Misforhold, som er unaturligt. Men naar der indføres en Husstat, komme Eiendommene til at svare Bidrag til Kommunens Udgifter paa den eneste naturlige Maade. Thi som jeg før fremhævede, ligger Skatten nu blot paa Jorden, hvorved en saadan lille Parcel paa 1,000 Kv.-Alen kommer til at svare en aldeles forsvindende Afgift, medens der stilles overordentlig store Krav til de kommunale Udgifter baade af den, der eier Eiendommen, og af dem, der bo i Eiendommen. Sagen har været forhandlet i en Række af Aar, og det er i det Mindste 7 Aar siden, at der kom et Andragende til Rigsdagen — det var vistnok til Folkethinget, det kom — om, at der maatte gjøres Noget i saa Henseende. Der har ogsaa været ned-sat en Kommission i den Anledning i Kommunen, den har afgivet Betænkning, der har været forhandlet med Amtsrådet, og det er endelig lykkedes at komme med et Forslag, som synes at maatte vinde Alles Bifald. Selv om der naturligvis altid maa findes Enkelte, som ikke ville slutte sig til Forslaget, er dette dog efter de Oplysninger, som fore-ligge, et rent forsvindende Antal i Sammen-

ligning med det overordentlig store Tal af Beboere, som ønske det, og Sagens Natur taler i høi Grad for, at man gaar den Vej, som er foreslaaet. Der har været ført saa omhyggelige Forhandlinger om denne Sag, at jeg ikke skal komme ind paa dens Detailler, men paa det Varmeste anbefale Thinget denne Sag, som ogsaa ligger mig paa Sinde, da jeg kjender til de Forhold, som kunne opstaa ved, at en Kommune grænses op til en stor By. For den Kommune, hvori jeg bor, har dette Forhold dog ikke faaet den samme Betydning som i Taarnby, da vi netop hos os have en Bygningsafgift, den, som her bliver kaldet Husstat. Jeg føler mig imidlertid som en Repræsentant for den omtalte Kommune her i Landstinget, da jeg er valgt fra den Del af Sjælland, hvortil Taarnby Kommune hører. Jeg tillader mig derfor paa det Bedste og Indstændigste at anbefale denne Sag til Landstinget, og den foreslaaede Ordning er saa paatrængende nødvendig, at jeg vil ønske, at den maa kunne fremmes med den størst mulige Hurtighed.

Indenrigsministeren (Singersted):
Jeg takker det ærede Medlem, der havde Ordet, for den Understøttelse, han har givet Lovforslaget. Jeg skal dog, ved Siden af det ærede Medlems Ytring, tillade mig at minde om, at Forudbættningen for, at dette Lovforslag kan træde i Kraft, er den, at der sker en Deling af den nuværende Taarnby Kommune. Denne bestaar nu, som bekjendt, af Taarnby Kirkesogn og Sundbyernes Kirkesogn. Det er en stor Kommune og en Landkommune. I Kommunen findes 840 Tdr. Hartkorn, og der findes 13,098 Beboere efter sidste Folketælling i 1880. Af det nævnte Hartkorn have Sundbyerne 237 Tdr., og de havde i 1880 9,923 Beboere, altsaa omtrent 10,000, og i 1883 af Brand- og Assuranceforsikringssummen omtrent $8\frac{3}{4}$ Million, altsaa henimod 9 Millioner. Jeg behøver ikke at fordybe mig i disse Tal, det fremgaar tydeligt nok af dem, at Sundby Kommune har væsentlig et andet Præg, end Landkommunerne i det Hele have. Medens Taarnby Sogn staar med 603 Tdr. Hartkorn og 3,175 Indbyggere, altsaa nogenlunde ordinære Forhold for en Landkommune, ere Forholdene, som jeg nævnte, i Sundbyerne helt anderledes. Følgen deraf vil blive, at naar Skatteevnen ikke stiger i Forhold til Folketallet, hvad den ikke har gjort i denne Kommune, maa Byrderne komme til i for-møget Grad at lægges over paa faste Eiendomme, i dette Tilfælde paa faste Landeieendomme, dem, der ere under Dyrkning, medens andre Eiendomme, Huse og Fabriker, som